

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 548

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 iunie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 415 din 25 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	1-3		
Decizia nr. 424 din 25 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 lit. c), art. 26 alin. (1) și art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă	3-6		
		Decizia nr. 456 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală	7-8
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		747. — Hotărâre privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane	8-12
		748. — Hotărâre privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane	13-16
		749. — Hotărâre privind declararea utilității publice pentru lucrarea de interes național „Menținerea și dezvoltarea capacității de producție în câmpul minier Tărăia — Cernișoara, etapa a II-a, cariera Panga“, județul Vâlcea	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 415

din 25 mai 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, excepție ridicată de Marius Hava în Dosarul nr. 14.674/2005 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și

apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 14.674/2005, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**, excepție ridicată de Marius Hava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, pe de o parte, dispozițiile criticate — reglementând o infracțiune — contravin prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, care instituie obligația reglementării acestui domeniu prin lege organică, iar pe de altă parte, că dispozițiile criticate îi aduc atingere dreptului la libertate individuală, acest lucru înfrângând dispozițiile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, care prevăd că ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție.

Judecătoria Arad apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că susținerile autorului excepției nu sunt întemeiate. Astfel, arată că dispozițiile constituționale interzic numai ordonanțelor emise de Guvern în temeiul unei legi speciale de abilitare să reglementeze în domenii rezervate legii organice, iar nu și ordonanțelor de urgență. Apreciază că este relevantă în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, nu și ordonanțele de urgență.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, dispoziții potrivit cărora „*Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui*

tramvai de către o persoană fără permis de conducere se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.“

În opinia autorului excepției aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, conform cărora „*Prin lege organică se reglementează: [...] h) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora*“, precum și cele ale art. 115 alin. (6), potrivit cărora „*Ordonanțele de urgență nu pot [...] afecta [...] drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție [...]*“.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că textul de lege criticat incriminează și prevede pedepsele pentru anumite fapte prin care este afectată siguranța circulației pe drumurile publice.

Constituționalitatea dispozițiilor criticate urmează a fi analizată în raport cu prevederile constituționale în vigoare la data adoptării lor. Astfel, la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, dispozițiile din actualul art. 73 alin. (3) lit. h) erau cuprinse în art. 72 alin. (3) lit. f) din Legea fundamentală, având același conținut, și anume că prin lege organică se reglementează „*infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora*“. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, singura condiție impusă pentru adoptarea ordonanței de urgență era existența cazului excepțional. În ceea ce privește domeniile ce pot face obiectul de reglementare al ordonanței de urgență, dispozițiile constituționale nu impuneau nici o limitare în cazul ordonanței de urgență, existând posibilitatea reglementării și în domeniile rezervate legii organice.

Curtea constată că asupra constituționalității art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h), s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 552 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.014 din 16 noiembrie 2005, statuând că acest text de lege este constituțional.

Totodată, analizând problema caracterului organic al normelor pe care ordonanța de urgență le cuprinde, Curtea, prin Decizia nr. 245 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 14 iulie 2005, și Decizia nr. 370 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 3 august 2005, a reținut că, potrivit prevederilor constituționale anterioare, precum și celor ulterioare revizuirii Legii fundamentale, Guvernul poate reglementa, prin intermediul ordonanței de urgență, și în domeniul rezervat legilor organice. În temeiul art. 114 alin. (1) din Constituția din 1991, instituția delegării legislative printr-o lege specială de abilitare a Guvernului prevedea interdicția expresă de a emite ordonanțe în domenii ce fac obiectul legilor organice doar în ceea ce privește ordonanțele simple ale Guvernului, fără ca aceasta să se aplice, prin analogie, și ordonanței de urgență, care își găsea reglementarea distinctă în cadrul alin. (4) al art. 114.

În ceea ce privește critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu a fost aprobată prin lege, Curtea a statuat prin Decizia nr. 370/2005 că aprobarea sau respingerea proiectului de lege nu constituie o condiție pentru intrarea în vigoare a unei ordonanțe de urgență. Autorul excepției de față a confundat operațiunea de depunere spre aprobare la Parlament a unei ordonanțe

de urgență, necesară *sine qua non* intrării sale în vigoare și, așadar, producerii de efecte juridice în urma publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu operațiunea — ulterioară — de aprobare sau respingere, prin lege, a respectivei ordonanțe de urgență a Guvernului. Or, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost depusă spre aprobare Parlamentului la data de 20 decembrie 2002, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 28 decembrie 2002, iar art. 118 alin. (1) din ordonanță a prevăzut intrarea sa

în vigoare la data de 1 februarie 2003. Astfel, au fost întocmai respectate și condițiile de validitate prevăzute de art. 114 alin. (4) și (5) din Constituția din 1991, în vigoare la data emiterii ordonanței. Constituția nu a prevăzut termenul în care Parlamentul trebuie să se pronunțe asupra ordonanței.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să schimbe jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele de principiu cuprinse în deciziile menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marius Hava în Dosarul nr. 14.674/2005 al Judecătorei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 25 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 lit. c), art. 26 alin. (1) și art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3), art. 24 și art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 294 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniela Mânecan în Dosarul nr. 2.976/2004 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocat Romul Petru Vonica, constatându-se lipsa celorlalte

părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând argumentele expuse pe larg în concluziile scrise depuse în dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate sunt în deplină conformitate cu dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.976/2004, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3), art. 24 și art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a**

prevederilor art. 294 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ridicată de Nicola Daniela Măneacan în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 18 alin. (3) și art. 24 din Legea nr. 10/2001 contravin art. 1 alin. (5) și art. 57 din Legea fundamentală, privind supremația Constituției și a legilor în statul român de drept, respectiv exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților fundamentale, deoarece creează posibilitatea acordării de despăgubiri pentru imobilele preluate în mod abuziv și în alte cazuri decât cele la care se referă art. 44 alin. (3) din Constituție, privind exproprierea pentru o cauză de utilitate publică.

Referitor la art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, se susține că acesta încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la liberul acces la justiție și în art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate privată, deoarece declară valabile actele juridice de înstrăinare având ca obiect imobile preluate abuziv de stat, în situația în care subdobânditorul a fost de bună-credință. Pentru aceleași motive se susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 care consacră dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării, art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept și în art. 41 privind reparația echitabilă, precum și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, care se referă la protecția proprietății.

În ceea ce privește art. 294 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în opinia autoarei excepției, acesta încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 privind dreptul la apărare și în art. 124 privind îndeplinirea justiției, deoarece interzice schimbarea cauzei cererii de judecată și formularea de cereri noi în cadrul judecării apelului. Pentru aceleași motive se apreciază că textul de lege criticat încalcă art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Iași – Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 18 alin. (3), art. 24 și art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, modificată și completată prin titlul I din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, precum și cele ale art. 294 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Din examinarea motivării excepției, Curtea constată că autoarea acesteia se referă, în ceea ce privește dispozițiile art. 18 din Legea nr. 10/2001 criticate, la cele reglementate de lit. c) a acestui articol, iar în ceea ce privește alin. 1 al art. 294 din Codul de procedură civilă, numai la teza întâi a acestui alineat.

De asemenea, Curtea constată că, ulterior modificării prin Legea nr. 247/2005, Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare, astfel încât art. 24 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 a devenit art. 26 alin. (1) din același act normativ republicat, iar art. 50 alin. (1) și (2) a devenit art. 45 alin. (1) și (2).

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. c), art. 26 alin. (1) și art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, precum și a dispozițiilor art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă.

Textele din Legea nr. 10/2001 criticate au următorul cuprins:

– Art. 18 lit. c): *„Măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent și în următoarele cazuri: (...)*

c) imobilul a fost înstrăinat cu respectarea dispozițiilor legale.“;

– Art. 26 alin. (1): *„Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptățite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situațiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptățită.“;*

– Art. 45 alin. (1) și (2): *„(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența*

prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință."

Art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă are următorul cuprins: „*În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot face alte cereri noi. (...)*”

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (5) privind statul de drept, art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 care consacră dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și (3) privind garantarea dreptului de proprietate și condițiile exproprierii, art. 57 privind obligația de exercitare cu bună-credință a drepturilor și libertăților fundamentale și art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Se mai invocă încălcarea, prin textele de lege ce fac obiectul excepției, a dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 care consacră dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării, art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept și în art. 41 privind reparația echitabilă, precum și a dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, care se referă la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește art. 18 lit. c) și art. 26 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, autoarea excepției susține că acestea încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 57, deoarece creează posibilitatea acordării de despăgubiri pentru imobilele preluate în mod abuziv și în alte cazuri decât cele la care se referă art. 44 alin. (3) din Constituție, privind exproprierea pentru o cauză de utilitate publică.

Examinând aceste susțineri, Curtea constată că prevederile art. 18 lit. c) din Legea nr. 10/2001 reglementează un caz în care măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent, și anume atunci când imobilul-construcție a fost înstrăinat cu respectarea dispozițiilor legale. În această situație, întrucât nu mai este posibilă restituirea în natură a bunului, fără a aduce atingere dreptului de proprietate dobândit de către cumpărătorii imobilului cu respectarea dispozițiilor legale de la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, legiuitorul a instituit măsuri reparatorii în echivalent, asigurându-se, astfel, respectarea drepturilor dobândite cu bună-credință. Așa fiind, textul de lege criticat este în concordanță cu art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia respectarea acesteia și a legilor este obligatorie.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, potrivit cărora deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită cu soluționarea notificării este obligată să acorde persoanei îndreptățite la restituire, în compensare, alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri, atunci când restituirea

în natură nu este posibilă, sunt în deplină conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

În ceea ce privește dispozițiile constituționale cuprinse în art. 57 referitoare la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților constituționale, precum și în art. 44 alin. (3) privind exproprierea, invocate, de asemenea, în motivarea criticii de neconstituționalitate a art. 18 lit. c) și art. 26 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, se constată că nu au relevanță în cauză.

II. Prevederile art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 sunt criticate cu motivarea că, menținând valabilitatea actelor juridice de înstrăinare ce au ca obiect imobile preluate abuziv de stat, în situația în care subdobânditorul a fost de bună-credință, contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21 alin. (1) și (3) și art. 44 alin. (1) și (3), precum și dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1, art. 13, 14, 17 și 41, respectiv celor ale art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

Curtea constată că aceste prevederi legale, în numerotarea dată anterior republicării succesive a Legii nr. 10/2001, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la art. 15 alin. (2), respectiv art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, și cu o motivare asemănătoare.

Astfel, în ceea ce privește pretinsa contrarietate cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 iunie 2003, că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 [în prezent art. 45 alin. (1)], recunoscând validitatea actelor juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea legilor în vigoare la acea dată, consacră riguros, în materia ce face obiectul reglementării, principiul *tempus regit actum*, iar prevederile art. 46 alin. (2) din același act normativ [devenit art. 45 alin. (2)], aplicând principiul ocrotirii buneicredințe și pe cel al aparenței de drept, nu consacră o soluție legislativă novatoare și, prin urmare, nu poate fi socotit retroactiv.

Referitor la pretinsa încălcare, prin același text de lege, a dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 69 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 3 aprilie 2003, că dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 [în prezent art. 45 alin. (1)], au în vedere actele juridice de înstrăinare a imobilelor preluate cu titlu valabil, asupra cărora statul a devenit proprietar. Titularul inițial al dreptului de proprietate, nemaivând calitatea de proprietar la data înstrăinării bunului de către stat, nu poate să invoce încălcarea unui drept inexistent, astfel încât prevederea legală criticată nu contravine principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate consacrat de art. 44 din Legea fundamentală. De asemenea, prin Decizia nr. 145 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 29 aprilie 2004, Curtea a reținut că același text de lege nu încalcă dispozițiile constituționale privind protecția proprietății private, reținându-se că norma legală criticată recunoaște validitatea titlului de proprietate al dobânditorului de

bună-credință a unui imobil preluat de stat fără titlu valabil, însă nu consacră prevalența acestuia față de titlul proprietarului inițial, titlu care îi este recunoscut în mod similar, de legiuitor, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din același act normativ.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, iar pentru aceleași motive expuse în cuprinsul acestora nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății.

Curtea mai constată că este neîntemeiată și critica art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 față de art. 16 din Legea fundamentală, privind egalitatea în drepturi, respectiv față de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, dat fiind faptul că acest text de lege se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

În ceea ce privește art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție, privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 6 paragraful 1, art. 14, 17 și 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră: dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, interzicerea abuzului de drept, reparația echitabilă, invocate, de asemenea, de autoarea excepției în motivarea criticii de neconstituționalitate a art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, Curtea constată că nu au relevanță în soluționarea excepției.

III. Art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă încalcă, în opinia autoarei excepției, dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 și 124 din Constituție, precum și pe cele ale art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece interzice formularea de cereri noi în apel, chiar și atunci când privesc motive de ordine publică.

Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 294 din Codul de procedură civilă, în raport de critici similare. Astfel, prin

Decizia nr. 135 din 3 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 6 iunie 2003, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, a statuat că interdicția introducerii unor cereri noi în apel, prevăzută de art. 294 din Codul de procedură civilă, este justificată de caracterul devolutiv al apelului, iar nu de calitatea părților, astfel că această soluție legislativă nu are semnificația încălcării principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Soluția derivă din rolul instanței de apel, și anume acela de a examina regularitatea hotărârii primei instanțe cu privire la pretențiile ce au fost deduse în fața sa. S-a constatat, de asemenea, că interdicția introducerii de cereri noi în apel nu îngreșește accesul liber la justiție, întrucât nimic nu împiedică părțile în proces să formuleze noi pretenții pe calea unei alte acțiuni civile.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Întrucât textul de lege criticat nu împiedică în niciun mod părțile interesate să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor legitime, iar în acest cadru, să beneficieze de toate garanțiile ce caracterizează dreptul la apărare, respectiv dreptul la un proces echitabil, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a art. 24 din Legea fundamentală, respectiv a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, nu se aduce atingere, prin același text de lege, unicității și imparțialității justiției, astfel încât nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției.

Cât privește invocarea art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, ce consacră supremația Constituției și a legilor în statul român de drept, se constată că acesta nu are relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 lit. c), art. 26 alin. (1) și art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 294 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicola Daniela Mănecan în Dosarul nr. 2.976/2004 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 456

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ernest Gal și Ștefan Marian Machedon în Dosarul nr. 837/2005 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal este prezent Ștefan Marian Machedon, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Ștefan Marian Machedon solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru aceleași motive expuse în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 837/2005, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ernest Gal și Ștefan Marian Machedon în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție. Se arată că „acest text spune clar că inculpatul a săvârșit o infracțiune și nu lasă loc prezumției de nevinovăție [...]”.

Tribunalul Brașov — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu aduc atingere normelor constituționale invocate de autorii excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de

lege criticat nu încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și numai în vreunul din următoarele cazuri:*

[...] h) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață alternativ cu pedeapsa închisorii sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate se invocă dispozițiile Legii fundamentale, cuprinse în art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția, astfel cum a fost ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, în raport cu aceleași critici. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 76 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 22 februarie 2005, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că „Din interpretarea rațională a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. [...] h) din Codul de procedură penală nu rezultă că inculpatului i se impută săvârșirea unei infracțiuni, fapt care nu poate fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă, ci că există probe sau indicii considerate ca fiind temeinice, în raport cu stadiul în care se află procesul penal, despre săvârșirea unei infracțiuni. Folosirea în art. 148 alin. 1 lit. [...] h) din Codul de procedură penală a termenului «infracțiune» în locul celui de «faptă prevăzută de legea penală» are o semnificație pur tehnică, aceasta desemnând încadrarea faptei, cu privire la care există probe sau indicii temeinice că a fost săvârșită de inculpat, într-un anumit text de lege, care prevede fapta ca infracțiune și o sancționează cu o pedeapsă de o anumită gravitate. De aceea, nu se poate susține că dispozițiile legale examinate

ar fi contrare prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, privitoare la prezumția de nevinovăție“.

În același sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin Decizia nr. 245 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 30 martie 2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția adoptată și argumentele ce au stat la baza acestor decizii se mențin și în cauza de față.

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ernest Gal și Ștefan Marian Machedon în Dosarul nr. 837/2005 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă renunțarea la cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției,
Dan Cristian Stoica,
secretar de stat
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 14 iunie 2006.
Nr. 747.

LISTA

persoanelor care au deja alte cetățenii, pentru care comisia a avizat favorabil cererea de renunțare la cetățenia română în temeiul art. 26 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. CIUHU CĂLINA, fiica lui Ciuhu Constantin și Velicu Elena, născută la data de 21 decembrie 1974 în localitatea Corabia, județul Olt, România, cu domiciliul actual în Olanda, 5211 HG S Hertogenbosch, Keizerstraat 20 II , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Corabia, str. Florea Geară, nr.36, județul Olt.(1462/2005)

2. CONSTANTIN CARMEN, fiica lui Laios Vasile și Niculina, născută la data de 4 aprilie 1965 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Austria, 1100 Wien, Quellenstr.29/20 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Dorneasca, nr.18, bl.P78, sc.1, ap.11, et.3, sector 5.(1381/2005)

3. CONSTANTIN EDUARD-STELIAN, fiul lui Constantin Ștefan și Stana, născut la data de 16 august 1970 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Olanda,1382 XS Weesp, Herenstraat 18 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Bozieni , nr.4, bl.834, sc.A, ap.21, sector 6.(1337/2005)

4. CZIMBALMOS KLARA, fiica lui Czimbalmos Iosif și Klara, născută la data de 11 aprilie 1970 în localitatea Gheorgheni, județul Harghita, România, cu domiciliul actual în Olanda, 8923 AW Leeuwarden, Robinsonstraat 104 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Toplița, str. Gării, bl.18, ap.11, județul Harghita.(1463/2005)

5. DIDA NADJA, fiica lui Dida Corneliu-Ioan și Elena, născută la data de 27 februarie 1972 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Olanda, 5046 KG Tilburg, Leo XIII Straat 31 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Camil Ressu, nr.76, bl.S1B, sc.A, ap.9, sector 3.(1340/2005)

6. DINESCU CARMEN, fiica lui Dinescu Valentin și Ileana, născută la data de 3 decembrie 1980 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Olanda, 5351 AC Berghem, Vossehol 16 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Viorele, nr.32, bl.17, sc.2, ap.61, et.6, sector 4.(1342/2005)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

7. FORCOȘAN GHEORGHE, fiul lui Forcoșan Gheorghe și Alexandrina, născut la data de 24 octombrie 1935 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 40880 Ratingen, Berlinerstr.45 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Moinești, nr.38, sector 6.(1475/2005)
8. FORCOȘAN MARIA, fiica lui Cainac Gheorghe și Elena, născută la data de 22 ianuarie 1939 în localitatea Constanța, județul Constanța, România, cu domiciliul actual în Germania, 40880 Ratingen, Berlinerstr.45 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Moinești, nr.38, sector 6.(1476/2005)
9. GAVRIȘ CLAUDIA-ROXANA, fiica lui Iusuf Gheorghe-Constantin și Kincses Elisabeta, născută la data de 11 ianuarie 1985 în localitatea Baia Mare, județul Maramureș, România, cu domiciliul actual în Austria, 4311 Schwertberg, Heimstetteweg 1/17 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Baia Mare, str. Fierăstrăului, nr.43, județul Maramureș.(1255/2005)
10. GRIGOROVICI IOANA-SIMONA, fiica lui Grigorovici Alexandru-Titus și Corina-Maria, născută la data de 19 mai 1973 în localitatea Cluj-Napoca, județul Cluj, România, cu domiciliul actual în Olanda, 7327 LK Apeldoorn, Magistratenveld 619 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Cluj-Napoca, str. Șesului, nr.4, ap.4, județul Cluj.(1341/2005)
11. GROZEA ANCA, fiica lui Grozea Gheorghe și Maria, născută la data de 25 decembrie 1968 în localitatea Săcele, județul Brașov, România, cu domiciliul actual în Olanda, 4383 SM Vlissingen, A. Bosschaertstraat 24 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Săcele, str. Ștefan cel Mare, bl.9, sc.A, ap.14, et.3, județul Brașov.(774/2005)
12. HELD RADU-DANIEL, fiul lui Held Lucian și Elena, născut la data de 22 septembrie 1969 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Olanda, 5052 BB-Gorile, Bankven 39 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, Șos. Colentina, nr.1, bl.34, sc.4, ap.127, sector 2.(1336/2005)
13. HIDEA CAROLINA, fiica lui Hidea Ioan și Maria, născută la data de 30 septembrie 1978 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în S.U.A., 20007 Washington DC, 3850 Tunlaw Road, NW, apt.706 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str.Piscului, nr.13, bl.77, ap.17 sc.A, sector 1.(117/2003)
14. ILNIȚCHI ROBERT-GABRIEL, fiul lui Ilnițchi Cristian și Carmen, născut la data de 30 septembrie 1986 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Austria, 1100 Wien, Quellenstr.29/20 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Dorneasca, nr.18, bl.P78, sc.1, ap.11, et.3, sector 5.(1380/2005)

15. IZMAN MARIA-ANA, fiica lui Izman Mihail și Maria, născută la data de 2 februarie 1979 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cu domiciliul actual în Olanda, 1071 KX Amsterdam, Alexander Boersstraat 18 HS (1338/2005)

16. JERCĂU ANCA, fiica lui Jercău Adam și Curuț Iconia, născută la data de 27 ianuarie 1985 în localitatea Caransebeș, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 3500 Krems an der Donau, Reisperbachtalstr.67 1/6 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Caransebeș, str. Pavel Chinezu, nr.52, sc.B, ap.4, județul Caraș-Severin.(1275/2005)

17. LAZAR CSABA-ZSOLT, fiul lui Lazar Jozsef și Ibolya, născut la data de 8 mai 1984 în localitatea Sfintu Gheorghe, județul Covasna, România, cu domiciliul actual în Ungaria, 7629 Pecs, Bocskai UT 1. F.SZ.1 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Sfintu Gheorghe, str. 7 Noiembrie, nr.2, bl.3, sc.D, ap.31, județul Covasna.(1370/2005)

18. MARIAN LIVIU-ANTONIU, fiul lui Marian Liviu și Mariana, născut la data de 14 ianuarie 1973 în localitatea Tîrgu-Mureș, județul Mureș, România, cu domiciliul actual în Olanda, 5049 GN Tilburg, Puccinistraat 481 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Bistrița, str. Decebal, nr.44, sc.D, ap.40, județul Bistrița-Năsăud.(1345/2005)

19. MUNTEANU RALUCA-MONICA, fiica lui Munteanu Lucian-Titus și Lucia, născută la data de 21 august 1974 în localitatea Satu Mare, județul Satu Mare, România, cu domiciliul actual în Olanda, 1035 HP Amsterdam, Dwergvinvisstraat 8 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Satu Mare, str. Diana, nr.41, județul Satu Mare.(1208/2005)

20. NICOARĂ RADU, fiul lui Nicoară Radu-Nicolae și Ileana, născut la data de 22 martie 1975 în localitatea Cîmpeni, județul Alba, România, cu domiciliul actual în Olanda, 7331 LG Apeldoorn, Albardastraat 6 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Cîmpeni, str. Mesteacănului, nr.2, ap.3, bl.C3, ap5, județul Alba.(1344/2005)

21. PÎRCIU RAMIZA, fiica lui Paljevic Elmaz și Pîrciu Delia, născută la data de 27 noiembrie 1986 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Austria, 4030 Linz, Hallestr.69/5/5 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Timișoara, str. Torontalului, nr.34, ap.16, județul Timiș.(1387/2005)

22. PRESURĂ IULIANA, fiica lui Neagu Anton și Florica, născută la data de 5 octombrie 1968 în localitatea Rușetu, județul Buzău, România, cu domiciliul actual în Olanda, 5509 NN Veldhoven, Lunet 6 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Rîmnici-Vîlcea, Bd. Tineretului, nr.4, bl.B2, sc.A, ap.9, județul Vîlcea.(1466/2005)

23. RADU ANDREEA, fiica lui Radu Cristian și Ioana-Mara, născută la data de 14 noiembrie 1984 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în S.U.A., 142 Cherokee Road Lafayette, N.J.07848 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Dimitrie Cantemir, nr.20, bl.8, sc.2, et.5, ap.55, sector 4.(1300/2005)

24. RADU MIHAI, fiul lui Radu Constantin și Maria, născut la data de 14 septembrie 1979 în localitatea Constanța, județul Constanța, România, cu domiciliul actual în Olanda, 2281 Ryswyk, DA Costalaan 95 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Constanța, str. București, nr.8, bl.L18, sc.B, ap.82, județul Constanța.(1339/2005)

25. SEJK ELÖD, fiul lui Sejk Ștefan și Elisabeta, născut la data de 15 mai 1986 în localitatea Satu-Mare, județul Satu-Mare, România, cu domiciliul actual în Ungaria, 1074 Budapesta, str. Csengery, nr.1, et.1 Ca , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Satu-Mare, str. Eugen Lovinescu, nr.115, județul Satu-Mare.(181/2005)

26. ȘOROP OANA-EMILIA, fiica lui Enache Ion și Doina-Rodica, născută la data de 5 ianuarie 1974 în localitatea Ploiești, județul Prahova, România, cu domiciliul actual în Olanda, 2624 CM Delft, Arthur Van Schendelplein 2 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, Bd. Iuliu Maniu, nr.94-100, bl.18, sc.4, ap.152, sector 6.(1464/2005)

27. VĂGÁSI ANNAMARIA, fiica lui Vágási Adalbert și Anna, născută la data de 25 februarie 1975 în localitatea Odorheiu Secuiesc, județul Harghita, România, cu domiciliul actual în Olanda, 7417 XE Deventer, Hunzestraat 21 , cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Odorheiu Secuiesc, str. Independenței, nr.16, ap.22, județul Harghita.(1465/2005)

28. VASILESCU VLADIMIR, fiul lui Vasilescu Alexandru și Nicolina, născut la data de 1 octombrie 1949 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 1718 Esplanade Ave.522, Redondo Beach, CA 90277 , cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, Piața Rosetti, nr.3, et.8, ap.24, sector 2.(52/2005)

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea renunțării la cetățenia română
unor persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă renunțarea la cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Dan Cristian Stoica,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 14 iunie 2006.
Nr. 748.

ANEXĂ*)

LISTA

persoanelor care au promisiunea altei cetățenii, pentru care comisia a avizat favorabil cererea de renunțare la cetățenia română în temeiul art. 26 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. **BALACIU MARIAN-VASILE**, fiul lui Balaciu Nicolae și Rozalia, născut la data de 6 noiembrie 1976 în localitatea Deta, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Germania, 67547 Worms, Hermannstr.1, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Timișoara, str. Ana Ipătescu, nr.27, sc.A, ap.19, județul Timiș.(1353/2005)

2. **DRĂGAN IOAN**, fiul lui Dragan Ioan și Albertus Cornelia, născut la data de 25 iulie 1954 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Austria, 3361 Aschbach-Markt, Unterer Markt 6/6, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Timișoara, str. Sirius, nr.3, sc.E, ap.3, județul Timiș.(776/2005)

3. **FÜHRER VALERIA**, fiica lui Tirică Dobre și Floarea, născută la data de 13 noiembrie 1961 în localitatea Hîrsești, județul Argeș, România, cu domiciliul actual în Germania, 63179 Obertshausen, Waldstr.11, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Bușteni, str. C. Petrescu, nr.28, et.3, ap.15, județul Prahova.(1354/2005)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

4. GLÜCK LIDIA, fiica lui Ionescu Dumitru și Alexandrina, născută la data de 13 decembrie 1971 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Austria, 4600 Wels, Holterstr.19, cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, Șos. Pantelimon, nr.352, bl.3, sc.C, et.10, ap.120, sector 2.(693/2005)

5. KREUZER SZIDONIA, fiica lui Szabó Gerasim și Bege Margareta-Ema, născută la data de 13 mai 1971 în localitatea Miercurea-Ciuc, județul Harghita, România, cu domiciliul actual în Germania, 22459 Hamburg, Niendorfer Kirchen Weg 5 B, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Miercurea-Ciuc, str. Harghita, nr.6, județul Harghita.(1352/2005)

6. LEU COSTIN, fiul lui Leu Ioan și Augusta-Gabriela, născut la data de 26 mai 1978 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 50374 Erfstadt, Baumstr.20, cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Alexandru Obregia, nr.31, bl.I5, ap.48, sector 4.(984/2005)

7. LEU SUZANA, fiica lui Leu Ioan și Augusta-Gabriela, născută la data de 16 ianuarie 1976 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 50374 Erfstadt, Baumstr.20, cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Alexandru Obregia, nr.31, bl.I5, ap.48, sector 4.(983/2005)

8. LUCACI MARIANA-ARABELA, fiica lui Lucaci Ioan și Victoria, născută la data de 16 august 1986 în localitatea Caransebeș, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 1150 Viena-Rudolfsheim-Funthaus, Rauchfangkehrergasse 28/22, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Caransebeș, str. Nedeia, nr.3, județul Caraș-Severin.(689/2005)

9. LUPIȚA SIMONA, fiica lui Lăpădat Ștefănică și Maria, născută la data de 29 ianuarie 1963 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 9300 St. Veit an der Glan, Schillerstr.1, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Reșița, str. Sportului, bl.5A, sc.2, ap.10, nr.15, județul Caraș-Severin.(1382/2005) Copii minori : Lupița Cassandra născută la data 24.07.1991.

10. NĂSTĂSOIU ALEXANDRU, fiul lui Năstăsoiu Petrișor și Roth Carmen, născut la data de 1 octombrie 1986 în localitatea Sibiu, județul Sibiu, România, cu domiciliul actual în Germania, 27628 Bramstedt, Schögenstr.12, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Sibiu, str. Mihai Viteazu, nr.29, ap.38, județul Sibiu.(1356/2005)

11. PANTEA MARIETA-CLAUDIA, fiica lui Soos Martin și Maier Ileana, născută la data de 2 august 1970 în localitatea Gilău, județul Cluj, România, cu domiciliul actual în Austria, 3522 Lichtenau im Waldviertel, Lowein 101, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Cluj-Napoca, str. Mehedinți, nr. 62-64, ap.19, jud. Cluj.(2400/2003)

12. PUENTE-CILEK MARGIT, fiica lui Sami Arpad și Terezia, născută la data de 11 septembrie 1971 în localitatea Șimleu Sivilaniei, județul Sălaj, România, cu domiciliul actual în Germania, 60437 Frankfurt am Main , Am Buchbaum 6, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Bozieș, comuna Nușfalău, nr.27, județul Sălaj.(684/2005)

13. ROLLE LIGIA-MIKY, fiica lui Stancu Alexandru și Floarea, născută la data de 9 decembrie 1964 în localitatea Roșiori de Vede, județul Teleorman, România, cu domiciliul actual în Germania, 04105 Leipzig, Blumenstr.19, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Roșiori de Vede, str. Dunării, bl.G100, et.3, ap.40, județul Teleorman.(1350/2005)

14. ROPPELT CARMEN-CĂTĂLINA, fiica lui Gelei Marin și Elena, născută la data de 6 ianuarie 1976 în localitatea Constanța, județul Constanța, România, cu domiciliul actual în Germania, 86462 Langweid a. Lech, Römerstr. cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Constanța, str. 1 Mai, nr.58.A, bl.UM5, sc.A, ap.18, județul Constanța.(818/2005)
15. SZABÓ EDINA-ERZSEBET, fiica lui Szabó Stefan și Paraschiva, născută la data de 27 mai 1986 în localitatea Oradea, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în Austria, 2320 Schwechat, Alanovaplatz 7/26, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Oradea, Aleea Donici, nr.2/A, județul Bihor.(694/2005)
16. TAUSCH TEODORA-CONSUELA, fiica lui Gangăl Nicolae și Maria-Niculina, născută la data de 10 decembrie 1975 în localitatea Mediaș, județul Sibiu, România, cu domiciliul actual în Germania, 74074 Heilbronn, Sontheimerstr.96, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Dumbrăveni, str. Morii nr.5, bl.1, ap.7, județul Sibiu.(1032/2005)
17. THUMA SILVIA-ELEONORA-TEREZA, fiica lui Thuma Adalbert și Silvia, născută la data de 2 noiembrie 1972 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Austria, 1030 Wien, Schonngasse 3/4/12, cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, Bd. Iuliu Maniu, nr.52-54, bl.4, sc.C, ap.116, sector 6.(797/2005)
18. WITRUK OANA-ANDREEA, fiica lui Vasile Gheorghe și Victoria, născută la data de 26 ianuarie 1977 în localitatea Buzău, județul Buzău, România, cu domiciliul actual în Germania, 04155 Leipzig, Kasselerstr.29, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Buzău, str. Măghiran, nr.16, județul Buzău.(1349/2005)
19. ZEREN DELIA-BEATRICE, fiica lui Constantin Ion și Aurelia, născută la data de 20 septembrie 1980 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 24106 Kiel, Meyerhofstr.9, cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Baraj Lotru nr.11, bl.M4A1, sc.A, et.8, ap.33, sector 3.(1351/2005)
20. ZEUSS VASILICA, fiica lui Radu Dumitru și Elena, născută la data de 1 ianuarie 1969 în localitatea Mizil, județul Prahova, România, cu domiciliul actual în Germania, 96317 Kronach, Obere Ziegelangerstr.15, cu ultimul domiciliu din România, în municipiul București, str. Cumpenei, nr.28, sector 2.(1333/2005) Copii minori : Pavel Viorica născută la data 11.10.1988, Fischer Urban-Walter născut la data 27.01.1997, Zeuss Sebastian-Ludwig născut la data 13.08.1999.
21. ZIELBAUER MELINDA, fiica lui Kovats-Kore Francisc și Irina, născută la data de 9 septembrie 1978 în localitatea Turulung, județul Satu-Mare, România, cu domiciliul actual în Germania, 86179 Augsburg, Brahmstr.54, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Turulung, str. Viilor, nr.802, județul Satu-Mare.(1334/2005)
22. ZISSER MARIANA, fiica lui Nuțș Emanuel și Maria-Flora, născută la data de 4 august 1963 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 8293 Wörth an der Lafnitz, Wörth an der Lafnitz 32, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Marghita, str. Garoafei, nr.1, ap.40, județul Bihor.(806/2005)

23. ZOLLNER ANA-MARIA, fiica lui Beu Ilie și Ana-Doina, născută la data de 17 iulie 1975 în localitatea Sibiu, județul Sibiu, România, cu domiciliul actual în Germania, 85435 Erding, Bajuwarenstr.3, cu ultimul domiciliu din România, în localitatea Sibiu, str. Mălinului, nr.22, județul Sibiu.(1335/2005)

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind declararea utilității publice pentru lucrarea de interes național „Menținerea și dezvoltarea capacității de producție în câmpul minier Tărăia — Cernișoara, etapa a II-a, cariera Panga“, județul Vâlcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. 1 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară de utilitate publică lucrarea de interes național „Menținerea și dezvoltarea capacității de producție în câmpul minier Tărăia — Cernișoara, etapa a II-a, cariera Panga“, județul Vâlcea.

Art. 2. — Expropriatorul este statul român prin Societatea Națională a Lignitului Oltenia, aflată sub

autoritatea Ministerului Economiei și Comerțului.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se aduce la cunoștință publică și prin afișare la sediul Consiliului Local al Orașului Berbești, județul Vâlcea, și la sediul Consiliului Local al Comunei Mateești, județul Vâlcea.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului,

László Borbély

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

p. Ministrul administrației și internelor,

Paul Victor Dobre,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 14 iunie 2006.
Nr. 749.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 117242